

Buddhismen – introduktion, udbredelse og tekster til de første århundreder
af Esben Andreasen, Gyldendal 2002

TEKST 16

Genfødelsesprocessen

Kongen⁴¹ sagde: 'Man vandrer ikke over, ærede Nāgasena, og dog genfødes man?'

'Ja, høje konge, man vandrer ikke over, og dog genfødes man.'

'Hvorledes, ærede Nāgasena, genfødes man uden at vandre over? Giv mig et eksempel.'

'Sæt nu, høje konge, at en eller anden mand tændte en lampe fra en anden lampe. Er denne lampe mon, høje konge, vandret over fra den anden lampe?'

'Nej, herre.'

'På netop samme måde vandrer man ikke over, høje konge, og dog genfødes man.'

'Giv mig yderligere et eksempel.'

'Husker du, høje konge, da du var dreng, at du lærte et eller andet vers i nærværelse af din pocsilærer?'

'Ja, herre.'

'Er dette vers mon, høje konge, vandret over fra din lærer?'

'Nej, herre.'

'På netop samme måde vandrer man ikke over, høje konge, og dog genfødes man.'

(*Milindapañha* 71)

Kongen sagde: 'Ærede Nāgasena, hvem er det, der bliver genfødt?'

Den ærværdige munk sagde: 'Navn og form (*nāma-rūpa*, dvs. individet) bliver genfødt, høje konge.'

'Er det nu selve denne navn og form, der bliver genfødt?'

'Nej, høje konge, det er ikke selve denne navn og form, der genfødes. Men gennem denne navn og form udfører man en gerning (*karma*) – god eller slet. På grund af denne gerning genfødes en anden navn og form.'

'Hvis det ikke er selve denne navn og form, der genfødes, herre, bliver man så befriet for sine slette gerninger?'

Den ærværdige munk sagde: 'Hvis man ikke blev genfødt, ville man blive befriet for sine slette gerninger. Men da man genfødes, høje konge, bliver man ikke befriet for sine slette gerninger.'

'Giv mig et eksempel.'

'Sæt nu, høje konge, at en mand tog en anden mands mangofrugter. At ejeren af mangofrugterne pågreb ham og førte ham for kongen og sagde: 'Deres majestæt, denne mand har taget mine mangofrugter', og at den anden så sagde: 'Deres majestæt, jeg har ikke taget hans mangofrugter. De mangofrugter, som han plantede, er forskellige fra dem, jeg tog. Jeg er ikke hjemfalden til straf.' Ville denne mand mon være hjemfalden til straf, høje konge?'

'Ja, herre, han ville være hjemfalden til straf.'

'Hvorfor det?'

'Hvad denne mand end måtte sige, så ville han dog være hjemfalden til straf på grund af de sidste mangofrugter, idet han ikke kan fralægge sig ansvaret for de første mangofrugter, herre.'

'På netop samme måde, høje konge, udfører man gennem denne navn og form en gerning – god eller slet. På grund af denne gerning genfødes en anden navn og form. Derfor bliver man ikke befriet for sine slette gerninger.'

(*Milindapañha* 46)

41. Kong Milinda (Menander)